

Oponentský posudek na diplomní magisterskou práci Táni Kolářové Česká varhanní tvorba
v letech 1945-1970

Ústav hudební vědy FF UK Praha, září 2006

Práce je vysloveně analytického charakteru a diplomantka si zvolila pro své analytické pohledy na českou varhanní literaturu let 1945-1970 známá varhanní díla skladatelů Miloslava Kabeláče, Miloše Sokoly, Klementa Slavického, Petra Ebena, Luboš Sluky, Miloslava Ištvana, Luboše Fišera, Marka Kopelenta a také Bohuslava Martinů (varhanní Vigilie je jeho pozdní dílo a patří tedy do sledovaného období).

Táňa Kolářová se jeví jako dobrá analytička, její jazyk je věcný, formulačně jasný. Práce obsahuje všechny formální náležitosti (bibliografický soupis s přehledem použitých notových pramenů a zvukových záznamů, poznámkový aparát, notové přílohy).

Zajímavá je kapitolka Stav bádání, která svědčí o autorčině dobrém přehledu o důležité literatuře vážící se k problematice.

Mám několik drobných připomínek:

1) Uvítal bych ještě hlubší srovnání české varhanní literatury této doby s celkovým vývojem české a světové hudby daného období. Ve stávající podobě přináší závěr zprvu víceméně obecně formulované, známé teze, ale hlubší zdůvodnění a vysvětlení, proč česká varhanní tvorba této doby, náleží z hlediska kvalitativního k tomu nejlepšímu, co v této době u nás vznikalo (a nejen u nás jak o tom svědčí mj. i trvalý zájem o Ebenova varhanní díla ve světě a pod.). Tedy uvítal bych hlubší sumární uchopení kompoziční díkce těchto autorů.

2) Také by myslím byl velmi zajímavý a prakticky užitečný soupis varhanních děl českých autorů tohoto období s přesahem i k mladším autorským vrstvám. Nebudu nyní uvádět jména, jež mám na mysli, možná bychom na toto téma vedli rozpravu s autorkou práce při vlastní obhajobě.

3) Není mi zřejmá funkce notových příloh v práci. Spíše na mne dělají dojem jakéhosi informativního přehledu tematického materiálu. Asi by byly vhodnější ukázky přímo do textu, ke konkrétním analyzovaným jevům.

Práci považuji za solidně zpracovanou a doporučuji ji přijmout k obhajobě.

V Praze dne 10.9. 2006

doc. mgr. Eduard Douša, Ph.D.